

2001 var et dårligt år

Copyright 2001 Frank Molino

2001 var et dårligt år

INDHOLDSFORTEGNELSE

Personbeskrivelse	2
Treatment	4

PERSONBESKRIVELSER

Paul:

I midten af 20'erne, cirka 175 cm høj, spinkel af bygning, sjusket fremtoning, ujævn barbering, let fedtet hår.

Han har ingen seksuel udstråling, men virker forkommen på en måde som vækker visse pigers moderinstinkt. Han tager kun svage piger, for de er de eneste, der vil have ham. I starten af et forhold elsker han dem, men kommer meget hurtigt til at kede sig, og slider dem op. Han er samvittighedsløs overfor sine kærester og er konstant på jagt efter en bedre og mere ultimativ kærlighed.

Han er intelligent på en beregnende måde og manipulerer skruppelløst med folk. Han er overbevist om, at han er klogere end alle andre og ser det som sin naturlige ret at udnytte folk omkring ham. Han kan være utroligt charmerende og få folk til at føle, at de er noget særligt, når han taler med dem. Er dygtig til filosofi og forstår hele tiden at bruge teorier til egen fordel. Han har dog intet bestemt mål med sin kunnen og driver derfor bare omkring i sin egen tilværelse.

Han er enebarn, og forældrene er skilt. Hans far er højtuddannet, intelligent og lever sit liv meget stringent. Pauls udflydende livsstil har eroderet farens tro på hans evner. De har aldrig været tæt på hinanden, og de ses kun, når Paul forsøger at låne penge af sin far. Paul har aldrig tilgivet sin far, at han forlod moren.

Hans mor har altid været syg og har derfor ikke været stærk nok til at give Paul andet end betingelsesløs kærlighed. Moren er det eneste menneske, som Paul ikke har misbrugt og udnyttet. Han elsker hende, men kan ikke være tæt på hende, fordi hans kærlighed er blandet med medlidenhed.

Marc:

I midten af 20'erne, cirka 180 cm høj, normalt bygget, er altid uhyre velsoigneret, klæder sig rimelig stilet, har en god smag og ser i de flestes øjne sej ud. Han virker dog ikke afslappet, men tvært imod sammenbidt og anspændt.

Han søger kærlighed af den storladne slags, frem for alt skal det være ærlig kærlighed. Når han møder en pige, er han så frembrusende, at han med det samme skræmmer hende væk. Han forstår ikke, hvad det er han gør forkert, og mener at pigerne er bange for at se den ægte store kærlighed i øjnene. Han er træt af de overfladiske spil der kører mellem mænd og kvinder.

Han tager konsekvensen og går til en luder. Han behøver derefter ikke længere at investere følelser på at få tilfredsstillet, hvad han opfatter som et basalt fysisk behov. Han

fravælger ikke kærlighed, men opsøger den heller ikke. Hvis den skal komme, skal den komme til ham.

Han lever sit liv i streng overensstemmelse med et moralkodeks, der dikterer ærlighed frem for alt. Han efterlever det så konsekvent, at de folk, som ikke kan leve op til det, bliver sorteret fra.

Denne stringens overfører han til sin musik, som fylder hele hans liv. Han tænker og føler gennem musik og væmmes over folks manglende villighed til at ofre sig for deres kunst.

Han har aldrig haft et nært forhold til sine forældre, og deres manglende kunstneriske forståelse har blot øget afstanden mellem ham og dem. Deres ambitioner i livet er meget mere jordnære end hans, og gør at de stiller sig tilfredse med mindre end han.

Jane, Marcs søster, er mere åben end forældrene, men minder dog i alt væsentligt om dem. Som hans storesøster er hun ikke så bange for at sige, hvad forældrene ikke tør, men i bund og grund elsker hun ham og ønsker, at han skal have det godt.

Kenneth, Janes kæreste, er ligeså ambitiøs som Marc, men blottet for kreativitet og kunstnerisk sans. Det er umuligt for Marc at se bort fra disse mangler, og det generer ham voldsomt, at hans søster har valgt en så sjælløs mand.

1.

Det er morgen i en stor dansk by. Marc er i en bus med en Ven på vej til lejligheden. De bærer på et par poser, en kuffert og en guitar.

Bussen sætter farten ned og bevæger sig efterhånden i sneglefart, da en pigegarde går foran bussen. Marc begynder at brokke sig over musikken, men de gamle damer i bussen siger at det da er rart med lidt musik. Marc hidser sig op over deres dårlige smag: "Det er fandme ikke musik, det er bare en masse små piger, der trutter i en trompet. Det er sådan noget nazisterne kunne lide!" Samtlige passagerer i bussen kigger fordømmende på ham, men han er ligeglad.

2.

Marc ankommer til lejligheden, hvor Paul er ved at pakke ting ud. Ven går. Paul og Marc hilser på hinanden. Man kan se, at det er første gang de mødes. Paul står med nogle ødelagte bøger, Marc spørger hvad der er sket, og Paul fortæller om sin ex-kæreste, som var meget ustabil. Marcs ting har været opmagasineret, det ringer på døren, og flyttemændene kommer med hans ting.

3.

Marc spiser middag med familien (Far, Mor, hans storesøster Jane og hendes kæreste Kenneth, som Marc møder for første gang). De er glade for at han er hjemme igen, og håber at han nu vil gå i gang med noget fornuftigt. Han svarer, at han vil koncentrere sig om sin musik. Kenneth fortæller at han også har spillet musik, dengang på handelsskolen, men at det jo er noget man vokser fra. Kenneth siger det, de andre ikke tør og de nikker tavst. Marc bliver provokeret af deres manglende forståelse for hans musik og siger "Hold kæft! I fatter ikke en skid - sådan er det bare - jeg gider ikke spille min tid." Stemningen er anspændt, og familiens langsomme og slappe facon irriterer ham.

4.

Paul har besøg af Pige 1. De ligger på en beskidt madras på Pauls rodede og uhumske værelse. Paul forklarer Pige 1 lidt om filosofi "Kender du Reich? Han talte om die Funktion des Orgasmus... Ved du hvad det er? Det er det, vi skal til at lave."

Marc kommer gående op af trappen til lejligheden, da han ser Pige 2, som er ved at putte et brev ind ad brevsprækken. Han byder hende indenfor og spørger hvorfor hun ikke ringede på. Hun

forklarer om Pauls træthedsanfald. Man hører mumlen fra Pauls værelse. Pige 2 banker på. Stilhed. Pige 2 åbner døren, og lyset falder ind på Paul og Pige 1. Paul springer ud af sengen og trækker Pige 2 med ud i stuen. Han forklarer hende, at Pige 1 er hans kusine, hvis lillebror har begået selvmord. Pige 2 er tavs, det ses, at hun ved, han lyver. Han spørger, om han ikke lige kan låne et par hundrede til sin kusine. Hun svarer, at hun har ikke så mange penge, og Paul siger at hans kusine altså har det virkelig dårligt. Pige 2 graver nogle mønter frem fra sin pung, og han forsikrer hende om, at hun nok skal få dem igen, så snart de ses. Hun går uden at konfrontere ham med hans løgne.

Paul går tilbage til Pige 1, som han forklarer, at Pige 2 er hans kusine, hvis lillebror lige har begået selvmord. Hun udtrykker sin medfølelse.

5.

Det er formiddag. Marc og Paul sidder i stuen, da viceværtens ringer på. Nogle håndværkere skal lave noget i lejligheden, der larmer. De beslutter sig til at gå ud i byen. I entréen ligger der nogle rudekuverter til Paul, som han smider i skraldespanden uden at læse brevene først.

Paul og Marc går rundt i byen. De snakker om løst og fast, blandt andet familie, og Paul fortæller, at han er enebarn. De går forbi et velrenommeret og dyrt konditori, og Marc spørger om Paul har lyst til kage. De går ind, og Marc fortæller en løgnehistorie til Ekspeditricen om at "Kontoret havde købt nogle kager, der var dårlige, og det ville vi bare lige sige, så det ikke sker en anden gang..." Paul fanger hurtigt tricket og spiller med. De taler med bageren og ender med at gå derfra med en stor pakke at de dyreste kager.

De sidder på en bænk og spiser kagerne, mens de skamroser hinandens talegaver og bliver enige om, at folk bare er for dumme. Paul siger, at hvis man vil have noget, skal man bare tage det. Det er ens ret som intelligent væsen.

6.

Marc er på kaffebar med en Ven. Marc er flad og har ladet sig indskrive ved et vikarbureau. Han brokker sig over forældrenes slaphed og fører det over på hele Danmark, et middelmådigt og viljeløst land, håbløst tilbagestående.

De betaler, Marc smiler til Servitricen, og de går. Udenfor på gaden beslutter han sig for at invitere Servitricen ud. Han går ind igen og kommer ud igen. Ven spørger, hvordan det gik. Marc nikker tavst med et overlegent smil.

7.

Paul er i banken, hvor han taler med sin unge slikkede Bankrådgiver om at få forhøjet sit lån. Hans Dankort er blevet spærret, og han kan ikke forstå hvorfor. Bankrådgiveren siger, at det er fordi, det er overtrukket med otte tusind kroner. Desuden er banken blevet underrettet om, at Paul er kommet i Ribers. Han kan derfor kun låne flere penge, hvis der er en, der vil kautionerer for ham. Paul låner telefonen og ringer til sin Far. Da han får fat i Faren, kan de ikke enes og Faren vil tale med Bankrådgiveren. Faren siger, det er godt at banken har spærret Pauls Dankort, det er den eneste måde Paul kan lære at få respekt for penge på. Faren vil ikke kautionere og Bankrådgiveren spørger, om Paul vil ringe til sin Mor. Paul afslår og man kan se, at det er en utænkkelig tanke. Bankrådgiveren svarer, at så er der ikke noget at gøre, og Paul går fornærmet.

Der sidder en Pige og venter på ham i bankens foyer. Han fortæller en løgn om at bankens computer har forvekslet ham med en anden, og indtil de får rettet fejlen, kan han ikke hæve penge. Det ender med at hun hæver to tusind kroner til ham i automaten foran banken og han går straks, da han har en vigtig aftale.

8.

Paul sidder i et lille auditorium på universitetet. Ud af kedsomhed kaster han små papirskugler ned på en pige, som sidder et par rækker foran ham. Hun vender sig om og kigger irriteret på ham, men han smiler bare dumt til hende og fortsætter med at kaste papirskugler. Hun vender sig om igen og siger, han skal lade være. Professoren afbryder sin forelæsning og siger, at enten må hun følge med, eller også må hun gå.

9.

Marc er på date med Servitricen fra kaffebaren. Hun er lidt fin på den, og de har ikke noget tilfælles. Han prøver alligevel at score hende, men hans pågående facon får hende til at trække sig endnu længere tilbage.

10.

Paul, Marc og en af Marcs Venner, Ven, holder fest. De sidder i stuen, Paul drikker Jägermeister med rød sodavand, Marc og Ven drikker øl. Ven fortæller, han har inviteret en masse piger. Ven siger "Det bliver en fissefest."

Senere samme aften sidder der bare de tre fyre og ingen piger. Så kommer en af Vens Venner, Ven 2, med tre andre fyre og deres kærester. Fyrene er alle eventmakere eller eventkoordinatorer og deres kærester arbejder i smarte modebutikker. Paul og Marc er uimponerede af event-folkene, som omvendt synes at festen og de folk, der er der, er utrolig uhippe.

Marc og Paul provokerer eventfolkene, de begynder at diskutere og Marc og Paul ydmyger dem med en blanding af intelligens og grovhed, og til sidst smider Marc dem ud.
11.

Det er aften. Paul sidder ved stuebordet og spiser en burger og pomfritter af en portions-inddelt tallerken. Han er ved at skrive en aflevering, udformet på krøllet og madplettet papir. Man kan se, at han er dygtig, og han skriver ubesværet, men sjusket.

Marc går rundt og gør sig klar til tage ud og spille. Han tager fint tøj på, deodorant, pudser sko og kigger sig konstant i spejlet og spørger, om det ser godt ud. En Ven af Marc, som skal med ud og spille, sidder i sofaen og venter halv-utålmodigt. Han har en pose øl med og tilbyder dem en. Marc tager imod og Paul takker nej, han kan ikke lide øl.

Marc og Ven snakker om musik, og mens Marc er optaget af sig selv, spørger Ven til Pauls tallerken som han synes er vældig smart, og Paul spørger, om han ikke vil købe en oilskinsjakke. Ven spørger, om den ikke har været dyr, og Paul svarer jo, men han er bare ikke så vild med den længere. Ven køber jakken for 200 kroner.

Marc og Ven snakker videre om musik, Paul deltager ikke i snakken, man kan mærke at musik ikke siger ham noget. Marc bliver klar, og de spørger om Paul vil med, men han svarer nej.

Marc og Vennen går. Paul spiser færdig på en sjusket måde, henter en CD med Kelly Family, sætter den på, tager sig på pikken og ringer så til en pige, som han smiskende spørger om hun har planer for aftenen.

12.

Marc står på en jazzklub og spiller. Der er proppet med mennesker og stemningen er intens. Det er afslutningen på koncerten.

Marc går rundt på klubben og snakker med en masse smarte mennesker der alle roser ham. Han taler med nogle Amerikanere, som siger, at han burde tage til New York, for han har virkelig store chancer for at kunne klare sig der.

Han møder en fyr, Sonny, som deler hans passion for musik og hans livssyn. De svinger godt sammen og står i baren og taler, da Marc får øjenkontakt med en pige, Christina. Han går hen til hende. Hun er fascineret af hans mange talenter, og han bliver

vild med hende - hun får alle hans forførende blikke og skæve smil, men han scorer hende ikke, og de aftaler at mødes.

13.

Paul kører i bil på motorvejen. Han prøver at putte et bånd i båndoptageren, mens han spiser noget slik og samtidig overhaler en lastbil. Det er tydeligt at han kører uopmærksomt og hensynsløst.

Paul er på besøg hos sin Far, som han forsøger at låne penge af. Faren viser ingen interesse for Paul og virker mest af alt irriteret over, at han er kommet. Faren klandrer Paul for hans uansvarlige omgang med penge og bliver om muligt endnu mere bister, da han hører, at Paul har lejet en bil for at komme derhen.

Paul, Faren og Farens Kone spiser middag, og stemningen er anspændt. Paul siger, han skal på toilettet og forlader bordet. Han går ind på Farens kontor, hvor han roder i nogle skuffer til han finder et par tusind, som han tager. Så vender han tilbage til bordet, de spiser færdig og han tager af sted.

14.

Marc er på date med Christina. De sidder på en dyr restaurant, Marc folder sig helt ud, og de snakker vildt godt sammen.

Efter middagen går de en tur, og da de skal hjem spørger han hende, om hun vil med op og have en kop kaffe. De går op i lejligheden, hvor Paul sidder i stuen og taler i telefon med en pige. Han siger, at der er så mange ting omkring ham lige nu, så det bedst hvis de kan holde en pause. Han lægger på og hilser på Christina. De drikker alle tre kaffe og hygger sig. Mens Christina er på toilettet, spørger Marc Paul, om han ikke kan gå ind på sit værelse. Paul smiler indforstået og går. Christina kommer tilbage og siger, at hun skal gå. Marc prøver at overtale hende til at blive, men uden held.

Da hun er gået, kommer Paul ind i stuen. Marc begynder med det samme at brokke sig. Han kan ikke forstå, hvorfor hun pludselig skulle gå. Han føler virkelig, at de passer totalt godt sammen, og det tror han også hun synes. Hendes lidt tvetydige opførsel irriterer ham, og i det hele taget er han træt af kvinder: "Hvad fanden vil de?" Paul svarer, at de vil gerne have nogen der er bare er søde og rare ved dem, og begynder at brokke sig over alle de lækre piger som har vattede kærester. Marc siger, at kvinder er bange for mænd med store følelser, men spørger alligevel, mest sig selv, om han ikke kan ringe til Christina om et par dage.

15.

Paul er på universitetet, hvor han kigger på eksamensplaner. Ved siden af hans navn hænger en lille seddel fra en professor, Tom, hvor der står, at Paul skal kontakte ham.

Paul sidder på Toms kontor, og Tom fortæller Paul, at han er blandt de ti kandidater til den meget ansete Gassendi-pris for filosofistuderende i hele EU. Den bliver uddelt i Wien, og Paul får lov til at tage en ledsager med. Hvis han får tildelt prisen, vil det formentlig bane vejen for Mateus-legatet, som vil give ham mulighed for studere i Firenze. Man kan se, idéen om at rejse til udlandet tænder Paul.

16.

Jane er på besøg hos Marc. De snakker om Kenneth, og Marc spørger om hun har taget ham for pengenes skyld. Jane griner og svarer at selvfølgelig er det derfor. Så siger hun, lidt mere alvorligt, at han bare er den rigtige for hende. Telefonen ringer og Marc, som skal arrangere nogle jobs, render frem og tilbage mellem telefonen og deres samtale. Paul er der også, og mens Marc er optaget, charmerer han Jane, og hun får det indtryk, at han er en flink, venlig og velafbalanceret ung mand.

17.

Marc er på 2. date med Christina. Han er for frembrusende og siger, han er vild med hende. Hun siger, at hun virkelig godt kan lide ham, men hun kan ikke rigtig se sig selv med en kæreste lige nu. Hun har oplevet at tingene gik i stykker, fordi de ikke fik den nødvendige tid.

Marc går skuffet derfra, træt af piger.

18.

Marc og Paul er til fest på universitetet. Det er kedeligt, og folk er lade.

Marc og Paul står udenfor og pisser. Paul får øje på en tom gin-flaske og foreslår, at de pisser i den og stiller den ind i baren. Marc er med på den og begynder at pisse i flasken, og Paul tager over. De går ind og stiller den i baren og ser på, mens bartenderen skænker et par drinks af flasken. Hun spilder lidt på fingrene og slikker det af.

Marc keder sig og skrider. Paul er lettere beruset. Han begynder at diskutere med nogle statskundskabsstuderende og provokerer dem på en barnagtig måde. Det ender med at han får en på hovedet. Han scorer en pige, Lisa, der får medlidenhed med ham, og han slæber hende med hjem.

19.

Paul sidder på en café med Lisa. Han spørger, om hun har lyst til at tage med til Wien. Hun ved ikke helt, om de kender hinanden godt nok, men han får hende charmeret til at tage med.

Hans telefon ringer. Det er en Pige, som spørger om de ikke kan mødes. Paul svarer, at det kan han ikke, for han sidder i toget på vej til Ålborg, hvor han regner med at blive nogle dage. Han skynder sig at afslutte samtalen. Lisa spørger hvem det var og hvorfor han sagde, han var på vej til Ålborg. Paul svarer at det var hans søster, som han er lidt træt af, og sender hende et af sine forfærdelige smil.

20.

Marc har lige spillet til en gallafest. Resten af bandet sidder og snakker. Marc forlader festen sammen med en af arrangørerne, en vammel Slipsedreng. De leder efter et værtshus og på vejen taler de om kvinder og sex. Marc brokker sig over narrefisser. De passerer et bordel og gejler hinanden op til at gå ind.

De træder ind i et koldt og bart betonrum. I den ene ende af lokalet er der en lille bar, i den anden en nedslidt rød sofa med et sofabord foran, hvorpå der ligger nogle gamle pornoblade. Bartenderen siger, de kan sætte sig på sofaen og vente. De sætter sig, overvældede af stedets kolde og gustne atmosfære. Den lumre varme liderlighed forsvinder og afløses af en sammenbidt nervøsitet.

En Luder vralter ind i lokalet og op til baren, hvor hun veksler et par ord med Bartenderen. Hun vender sig om mod Marc og Slipsedrengen. Hun er en kvinde, der på afstand ville se pæn ud, men som på klods hold ser slidt og overpyntet ud. Hun spørger, hvem der vil først, og Slipsedrengen, som er tydeligt utilpas ved situationen, rejser sig og får fremstammet at han alligevel ikke har lyst og går. Luderen kigger på Marc og siger, at så må det jo være hans tur.

Marc og Luderen går ned af en betongang. Hun viser vej, mens hun spørger, om det er første gang han køber sig til lidt kærlighed.

21.

Marc sidder på sit værelse og aflytter musik og øver sig. Det ringer på døren, Marc åbner. Det er Sonny, som har en pose bajere med. De snakker godt sammen, især om piger, musik og sex. Marc taler om, at han er virkelig tændt på idéen om at tage til USA. De begynder at snakke om andre ting og beslutter at gå på bordel.

22.

Marc og Sonny er på bordel, hvor de ligger på hver deres værelse og boller, mens de råber til hinanden gennem væggen.

23.

Paul og Lisa sidder i toget på vej hjem fra Østrig. Lisa er faldet i søvn og hviler sit hoved på Pauls skulder. Hun har en top på, og ud af kedsomhed trækker Paul den ene strop ned over hendes skulder, så det ene bryst falder ud. Overfor sidder to mænd som ser på med hævede øjenbryn. Paul fanger deres blikke og smiler forlorent til dem. Hans telefon ringer. Lisa vågner og trækker pinlig berørt stroppen på plads og kigger bebrejdende og vredt på Paul, som bare smiler tilbage. Det er Marc der er i telefonen. Han spørger, hvornår Paul er hjemme og om de ikke skal ud og have en kop kaffe.

24.

Paul, Lisa og Marc er på café. Marc spørger interesseret til turen, men virker samtidig lidt utålmodig. Paul svarer at det gik godt og at han fik talt med en masse prominente filosoffer og tilføjer så "Men det fattede Lisa ikke noget af." Han vender sig og klapper hende på kinden "Gjorde du vel, lille skat?" Lisa bliver flov, men siger ingenting. Paul tager sin præmie, en plexiglas-pyramide med en plastichjerne indeni frem, men taber den i det samme, så hjernen ryger af den lille pind, den sad på. Klodset forsøger Paul at fikse den, men kan ikke og sender Lisa ud for at købe noget lim.

Lige da hun er gået låner Marc sig ind over bordet og fortæller, at han har ordnet et par ludere, mens Paul var væk. Paul synes det er sejt og spørger, hvordan og hvorledes det foregik. Marc forklarer begejstret om de mange fordele ved at gå til luder frem for at bruge tid, kræfter og penge på at forsøge at score piger, som alligevel ikke er til en skid. Paul spørger, om han har set noget til Christina, og Marc svarer, at han ikke gider at vente på, at hun finder ud af, hvad det er hun vil.

Lisa kommer tilbage. Hun kunne kun finde noget tape, og Paul fedter rundt med det i et forsøg på at lave præmien.

25.

Marc er til middag hos Jane og Kenneth. Forældrene er der også. Alle på nær Marc hygger sig. Forældrene er vilde med Kenneth, der fører sig frem som en verdensmand og taler om forretninger og penge. Han og Jane har netop gennem bankens kunstklub købt nogle malerier af en ung maler, der er på vej op og Kenneth fortæller, at om ti år vil billederne være det tidobbelte værd. Kenneth har regnet den ud. Marc væmmes ved Kenneths afstumpethed, men holder sig tilbage.

Efter middagen proklamerer Jane og Kenneth deres bryllup.

Marc og Jane står i køkkenet. Marc spørger, om hun virkelig mener det med brylluppet alvorligt. Hun bliver forundret og går i forsvarsposition. De diskuterer uden at nå til enighed.

Tilbage i stuen er familien blevet lidt beruset, og Jane, som føler sig såret, siger at Marc ikke synes hun skal gifte sig med Kenneth. Der bliver en pinlig tavshed, og så bryder et skænderi mellem Marc og Jane og Kenneth ud i lys lue. Jane og Kenneth danner fælles front mod Marc, men det preller af på ham. Han siger, hvad han mener og går.

26.

Paul er til en reception med universitetets spidser. Han står og taler med en midaldrende Kvinde, som er gejlet op til fest. Hun er tydeligt imponeret over hans faglige kunnen.

27.

Paul ligger og boller med den midaldrende Kvinde: "Knep mig, dit lille geni". Om natten vågner Kvinden, hun hører stemmer fra stuen. Paul sidder og kysser med hendes 15-årige datter. Kvinden flipper ud og smider ham ud, hysterisk og grædende.

28.

Paul er hjemme hos Lisa, som har lavet mad til ham. Hun spørger hvordan det går på universitetet, han svarer at det går fint. Hun prøver at få gang i en samtale med ham, men han er ligeglad. Han siger, maden smager af helvede til. Han rejser sig, tager sin jakke og siger, at han kommer igen om lidt.

Lidt senere kommer han tilbage med en burger og en bakke pomfritter. Han sætter sig og spiser, mens Lisa tavst betragter ham. "Paul, jeg kan altså ikke rigtig finde ud af, om du kan lide mig længere." siger Lisa. Paul svarer, at det kan han da godt og spiser videre. Hun spørger, om han er sikker. Vrængende efterligner han hendes måde at tale på. Hun siger, hun synes de skal stoppe med at være kærester. Paul trækker på skuldrene og siger okay. Han tager sin jakke og går.

29.

Paul og Marc går rundt i byen. Paul får øje på en jakke, som han synes er helt vild fed. De går ind i butikken og han prøver den. Den er lidt for lille og pissetyr, men han køber den alligevel. De går videre og snakker om at livet er for kort til at bekymre sig om penge - de skal nok komme.

Marc siger at han lige skal ordne noget og de standser ved et hus hvor der et diskret rødt lys i vinduet. Marc smiler indforstået til Paul og går ind.

Paul står foran bordellet og venter på Marc, da Christina kommer forbi. Hun standser og spørger til Marc, og Paul kommer med en tyndbenet løgnehistorie om at Marc lige skulle aflevere nogle noder. Marc kommer ud og bliver overrumplet over at se Christina. De hilser lidt akavet på hinanden, og hun spørger, om han fik afleveret noderne. Marc tøver og svarer så ja. Hun spørger, om de ikke snart skal lave noget sammen, og han svarer, at hun da bare kan ringe.

30.

Marc og Paul kommer ind ad døren til lejligheden. De aflytter telefonsvareren, hvorpå der en besked fra en af Marcs venner, Ven. Ven fortæller, at en række jobs, som Marc havde regnet med rent økonomisk, er blevet aflyst. Marc brokker sig højlydt, da han skulle have brugt pengene til at spare op. Paul siger, at han da bare kan gå på casino og lægge sine penge på rød. Det er næsten ligeså sikkert som at hæve penge i banken.

Det ringer på døren. Det er et par politibetjente. De vil tale med Paul, som er blevet anmeldt for tyveri. De beder ham følge med på stationen. Da han gør lidt vrøvl, siger de, at de skam også kan anholde ham, hvis han hellere vil have det. Paul ser i øjnene, at der ikke er noget at gøre og følger med.

31.

Paul er på politistationen. En Betjent fortæller ham, at de har modtaget en tyverianmeldelse fra Pauls Far. Paul skulle angiveligt have stjålet et par tusind kroner under et besøg hos sin Far. Paul sidder et øjeblik uden at sige noget. Så siger han, at det var ham, der tog pengene og at han gav dem til sin Fars kone. Han forklarer at Farens kone er hjemmegående og ikke råder over egne midler, men må leve af de penge, som Faren giver hende. Hun har en datter fra et tidligere ægteskab, som er syg og hvis behandling er meget dyr. Paul mere end antyder, at Faren har voldelige tendenser og siger at han, Paul, ikke kunne holde ud at se Farens kone i den tilstand af afmagt og sorg. Faren har valgt at anmelde Paul i stedet for at se sin egen og konens situation i øjnene. Paul siger, at han er klar over, at det han har gjort er ulovligt, og at han er villig til at tage sin straf, hvis bare Farens kone kan blive holdt ude af sagen.

Pauls telefon ringer. Han spørger, om han må tage den, og Betjenten nikker. Det er Lisa, der ringer. Paul siger, at han ikke lige har tid til at snakke. Lisa siger, at hun er gravid og at det kun er ham, der kan være faren. Paul siger, at han kommer op til hende, så snart han kan.

Betjenten, som har overvejet sagen, foreslår, at Paul ordner tingene med sin familie uden at indblende politiet. Paul tænker over det og svarer så, at hvis Betjenten mener, det er det bedste, så vil han selvfølgelig gøre det.

32.

Paul kommer ind ad døren hos Lisa. Han er mærket af situationens alvor og meget direkte, da han fortæller hende, at de umuligt kan beholde barnet og at en abort er den eneste løsning. Lisa er afdæmpet, men fast besluttet. Hun siger, at hun har tænkt meget over det, og at hun vil beholde barnet lige meget hvad der sker. Paul forsøger at snakke hende fra det, men hun svarer, at de ikke er kærester mere, og at han ikke længere kan styre hende.

Paul går derfra med uforrettet sag.

33.

Marc's Far kommer på besøg hos Marc og prøver at få en forsoning mellem Marc og søsteren i stand. Marc afviser og lader det stå klart, at han afskyr Kenneth og alt hvad han står for. Faren siger, at hvis Kenneth gør Jane lykkelig, er det vel bare godt. Marc svarer nej, et liv med Kenneth kan ikke blive andet end en levende begravelse. En mand der er blind overfor livets kreative og åndelige værdier er i bund og grund bare en flink nazist. Faren svarer, at han synes Marc overdriver. Marc påpeger, at det er forældrene, der har fejlet, hvis deres datter kan falde for en

mand som Kenneth. Faren siger, at han og moren er utroligt kede af, hvordan det hele er gået og spørger hvorfor de ikke bare kan have det lidt godt. Marc svarer, at livet ikke bare handler om at have det lidt godt, men om at tage ansvar for sig selv, om at skære det bort, som ikke bringer en videre - og Kenneth bringer hende ingen vegne, medmindre hun stræber efter at blive en livstræt hjemmegående overklassekælling, hvis største bekymring er farven på de nye havemøbler. Faren spørger om Marc ikke i det mindste kan ringe til Jane og sige, at det hele er i orden. Marc bliver pissesur og spørger, om Faren overhovedet ikke har hørt efter, og siger at hvis der skal spilles skuespil må forældrene gøre det - han har i hvert fald ikke tænkt sig at komme rendende og slikke Kenneth i røven.

34.

Det er samme dags aften. Marc sidder i stuen og lytter til musik. Paul kommer hjem med en burger og en bakke pomfritter. Han sætter sig i stuen og tænder for fjernsynet, mens musikken spiller. Marc griner forbløffet og spørger Paul, hvad fanden han laver. Paul svarer, at han ser fjernsyn. Marc siger, at han sidder og hører musik og at Paul lige må vente. Paul svarer, at Marc hører musik hele tiden. Marc bliver provokeret af Pauls svar og spørger om han tror det er for sjov - han prøver at dygtiggøre sig. Paul svarer at der alligevel ikke er nogen der kan høre forskel, musik er vel musik.

Deres skænderi eskalerer og snakken bliver mere eksistentielistisk og bitter. De diskuterer filosofien kontra musikken, og Marc siger, at i modsætning til Paul, så gør han en forskel, fordi han formår at ramme følelser og bevæge mennesker. Filosofi, som Paul bruger det, er en død ting, der aldrig forlader bøgerne og bevæger sig ud i verden. Alene af den grund er musik mere værd end filosofi. Denne bemærkning rammer Paul hårdt, fordi han inderst inde ved, at det er sandt. Diskussionen fortsætter og Paul kommer ud af den som taber, hvilket generer ham voldsomt.

35.

Det er tidlig morgen. Marc ligger og sover. Telefonen ringer. Han vågner og tager den. Det er fra vikarbureauet. En morgenfrisk stemme spørger, om han har lyst til at tjene nogen penge. Marc trækker på det, og stemmen spørger, om han ikke har brug for at tjene lidt ekstra. Han siger okay.

Paul ligger på sit værelse. Han er blevet vækket af telefonen. Man hører hoveddøren smække. Han ligger lidt og kigger op i loftet, så tager han telefonen og ringer til Lisa. Hun tager ikke telefonen, så han lægger en besked på hendes telefonsvarer, hvor han siger, at han tænker på hende og savner hende. "Jeg tror, jeg er ved at blive forelsket i dig igen." Mens han snakker,

ringer det på hoveddøren nogen gange, men han bliver liggende og snakker videre.

Han står op og går ud i stuen. I det samme lyder der et klik i entréen og en gruppe mænd, der i blandt en låsesmed, kommer ind. Det er Kongens Foged. Fogeden siger til Paul, at de skal konfiskere hans ejendele med henblik på at nedbringe så meget som muligt af hans gæld. Han står magtesløs, mens de beslaglægger hans få værdigenstande.

36.

Marc står ved et samleband på en fabrik, det er hårdt og han ser misfornøjet ud.

I pausen siger en af arbejderne til ham, at der sgu ikke er nogen grund til at se så sur ud, det er et respektabelt arbejde. Marc svarer, at det bare er det værste skodarbejde, det kunne ligeså godt være en robot, der lavede det. Den stolthed arbejderne lægger i deres arbejde er meningsløs og grotesk, og når de engang er døde vil deres liv have fyldt absolut intet. Det er folk som dem, der gør diktaturstater mulige.

Marc skændes med den klynge arbejdere, der efterhånden har samlet sig omkring ham. Marc er lige ved at få bank, da underdirektøren kommer forbi. Han får bremset skænderiet, og spørger hvad der sker. Marc kalder underdirektøren en karriereliderlig vammel skid og skrider.

37.

Paul står i en blomsterbutik og er ved sende en buket blomster til Lisa. Han dikterer hvad der skal stå på kortet: "...Kærlighed er større end alt andet i verden og jeg elsker kun dig..."

Han betaler og ekspeditricen kigger undersøgende på ham, og spørger så om han ikke kan kende hende. Paul kigger på hende og genkender så den midaldrende kvindes datter. Han smiler til hende og spørger om de ikke skal lave noget en dag. Hun siger, at hendes mor siger, at han er et dumt svin. Han svarer, at han har kneppet hendes mor og hun har en slap skede.

38.

Marc og Sonny sidder i stuen og drikker øl. De taler om sex og ludere og musik. Marc har fjernbetjeningen liggende på skødet og kan få den til at vippe, når han flexer sin penismuskel. De griner. Marc taler om at han snart har penge nok til at rejse til USA, og så kan man ligeså godt kan spille pik og spare de 300,- det koster at gå til luder.

Telefonen ringer, det er Christina, der vil høre, om de ikke skal mødes.

39.

Paul ligger og boller med Lisa. Han ligger ovenpå hende som en strandet sæl. Han siger, han er så lykkelig for at de er sammen igen og spørger, om hun ikke snart skal have en abort. Hun siger, at, det skal de ikke snakke om nu, men han bliver ved med at bringe det på banen. Hun bliver irriteret og siger, at hun altså ikke gider blive ved, hvis han skal snakke om det. "Men jeg er bare så vild med dig nu..." siger Paul.

40.

Marc og Sonny er på bar. De står i baren med et par sjusser. Ved siden af dem står et par piger. De kommer i snak. Sonny foreslår, at sætter sig ned i en bås for at kunne tale lidt mere ugeneret.

Sonny spiller smart, men da samtalen falder på ludere og Marc taler bramfrit om sine oplevelser, prøver Sonny at holde sig udenfor. Hans krysteragtige adfærd provokerer Marc, som "afslører" at Sonny selv har været hos ludere. Sonny benægter, men Marc fortæller om deres oplevelser på bordel. Pigerne går i væmmelse. Sonny spørger Marc, hvad han har gang i. Marc svarer, at det er sgu da ikke noget at skamme sig over, sådan er det bare. Marc får sagt, hvad han har på hjertet, men mister sin ven.

41.

Lisa og Paul er hjemme ved Paul. De sidder og ser fjernsyn. De er tilbage i den samme gamle trummerum. Paul niver hende i siden, hun siger, det gør ondt, men han bliver ved, og hun finder sig det.

Professor Tom ringer til Paul og fortæller, at han har fået tildelt Mateus-legatet. Tom fortæller begejstret, at Paul så snart han har fået legatet kan studere ved universitetet i Firenze.

Paul lægger på og Lisa spørger, hvem det var. Paul svarer, at det var hans far, der gerne vil forsones.

42.

Marc mødes med Christina på en klub. Sonny er der, men han og Marc hilser ikke på hinanden.

Marc og Christina sidder i en sofa og kysser. Hun er klar til at give sig hen og alt er bare skønt.

Marc går på toilettet. Da han kommer tilbage, sidder Sonny og snakker med Christina. Marc er ikke helt klar over, hvad Sonny er ude på, men sætter sig hen til dem. Sonny smiler til ham og spørger, om Christina ved, at han går til ludere. Christina spørger Marc, hvad Sonny mener. Sonny udleverer Marc fuldstændig og fryder sig over, hvordan Marc er nødt til at forklare sig over for Christina. Sonny bliver ved med at tvære rundt i Marcs seksuelle eskapader. Christina rejser sig og siger til Marc, at hun bliver nødt til at tænke over, hvad der er sket, hvorefter hun går.

Marc flipper ud på Sonny og spørger ham, om han er klar over, hvad han har ødelagt. Sonny svarer, at det bare er Marcs egne ord, han nu er tvunget til at æde i sig. Marc ved, at det er rigtigt og går.

43.

Marc er på vej hjem fra baren, da han møder et par af arbejderne fra fabrikken. De vil banke ham, men han hidser sig op, tager en kniv frem og skræmmer dem med sin dødsforagtende vrede.

44.

Paul og Lisa er hjemme hos Paul. Lisa ligger og sover på sofaen, mens Paul sidder og læser. Telefonen ringer. Det er Pauls Far. Han siger, at han ikke ved, hvordan Paul har fået snakket sig ud af det, men han vil have pengene hurtigst muligt, ellers fastholder han tyverianmeldelsen. Paul prøver at sno sig uden om, men Faren insisterer og siger, at han har snakket med politiet igen, og at han sagtens kan få Paul straffet for tyveri. Paul siger, at han nok skal få sine penge, men at han lige skal i banken og ordne nogen andre ting først. Han lover, at Faren får dem inden for de næste par dage.

Paul vækker Lisa, og siger, at han altså bliver nødt til at låne nogen penge af hende. Hun siger, at hun ikke har nogen. Paul presser på, og hun siger, at hun måske kan låne nogen af en af sine veninder, men at det først kan blive dagen efter.

45.

Marc står ved skranken i et biludlejningsfirma. Han skriver under på et papir og får udleveret en bilnøgle.

Marc sidder i bilen og taler i mobiltelefon. Det er sidst på eftermiddagen og det regner meget voldsomt. Det er langt ude på landet. Marc taler om nogen numre, de skal spille til koncerten. Pludselig skrider bilen ud og han kører ind i en lygtepæl. Han

kravler ud og står og bander og svovler over den ødelagte mobiltelefon og den smadrede bil.

Han ringer efter en taxa fra en telefonboks, men får at vide, at det vil vare mindst halvanden time før de kan nå frem.

Der ligger en brugtvognsforhandler på hovedgaden i den lille by. Marc taler med Bilforhandleren og køber en bil til 20.000, som han "sagtens kan sælge igen til samme pris". Han kører derfra med sammenbidt mine.

46.

Marc ankommer til spillestedet, hvor han bliver mødt af en af musikerne. Musikeren fortæller, at de ikke skal spille alligevel, da en af de andre musikere ikke nåede toget. Marc flipper fuldstændig ud. Han siger at han fandme både har lejet og købt en bil for at kunne komme til tiden, og hvis det er sådan de vil spille musik, så bliver det sateme uden ham. Han er rasende over den slaphed han møder overalt.

47.

Det er formiddag. Marc og Paul står i køkkenet. Marc fortæller om sit uheld og at han har købt en bil, som han nu skal ned og sælge. Han brokker sig over mentaliteten i Danmark og siger, at så snart han har solgt bilen tager han til USA. Paul lytter deltagende, og spørger så om han ikke må låne bilen. Marc trækker lidt på det og giver så Paul lov, men understreger, at han skal køre forsigtigt, da der ikke er nogen forsikring på bilen.

48.

Paul og Lisa kører i Marcs bil. Paul kører meget hurtigt og dumdristigt, mens han sidder og prikker Lisa på brysterne. Hun siger, han skal lade være og beder ham sætte farten ned. Han spørger, om hun er sikker på, at hendes veninde er hjemme. Lisa svarer, at det tror hun nok, men spørger om de ikke kunne have ringet først. Paul svarer ikke. Han gasser op og pludselig kører de galt.

49.

Paul og Lisa er på sygehuset. Lisa ligger på en briks. En Læge fortæller, at der ikke er sket noget med barnet, men at hun skal tage den med ro.

Paul, som har et plaster i panden, siger til Lisa, at han er nødt til at tage hjem og fortælle Marc, hvad der er sket. Lisa, der chokeret over uheldet, siger, at hun tager hjem til sine forældre.

50.

Paul kommer hjem og fortæller, at han er kørt galt og har totalsmadret bilen. Marc flipper fuldstændig ud og siger, at Paul selv må betale de 20.000, han skulle have haft for bilen. Paul siger, at han umuligt kan skaffe så mange penge. Marc bider tænderne sammen og siger, at så må han ringe til Pauls Far og få pengene af ham. Paul svarer, Marc gerne må prøve, men det får han ikke noget ud af. Paul skylder i forvejen Faren en masse penge. Marc siger, at så må han få pengene fra Pauls Mor. Man kan se på Paul, at Marc har ramt et ømt punkt. Paul svarer, at hans Mor ikke har så mange penge, så det kan han ikke spørge om. Marc siger, at Paul skal ringe til hende nu, så kan de se, hvad der sker. Paul svarer, at det kan han ikke. Marc siger, at så skal han fandme nok selv gøre det, men Paul afbryder ham og siger, at han nok skal skaffe pengene. I sin hidsighed kommer Marc med en bemærkning om, hvor usandsynlig dum, Paul må være for at opføre sig sådan. Paul er ikke en skid bedre end de fjolser, han brokker sig over hver dag. Denne bemærkning støder Paul utrolig meget, da han ikke bryder sig om at se sit intellekt nedgjort, og man kan se på ham, at det piner ham, at denne fornærmelse kommer fra Marc.

51.

Paul står på gaden og taler i mobiltelefon med professor Tom. Paul spørger, hvor hurtigt han kan starte i Firenze. Tom svarer, at det er en åben plads og et værelse, som bare venter på hans ankomst. Tom er glad for at Paul er så engageret og minder ham om, at overrækkelsen af diplommet og pengene finder sted sidst på eftermiddagen.

52.

Paul står på et rejsebureau og er ved at booke en billet til Firenze med afgang den næste dags eftermiddag. Han har ikke pengene til at betale, men får at vide at han bare kan hente billetten i lufthavnen, da der er masser af ledige pladser på afgang.

53.

Paul opsøger Jane. Han fortæller hende, at Marc skylder penge alle vegne, at Kongens Foged har været og tage Marcs ting, og at han virkelig har store problemer. Værst af alt er, at Marc ikke tør at gå til sin familie, fordi han skammer sig over den måde han har behandlet dem på. Paul siger, at han selv har gjort alt for at skaffe penge til Marc, men desværre kan han ikke låne Marc så mange penge, som han har brug for, og det er derfor han har opsøgt Jane: hun er den eneste han kender, der kan hjælpe Marc nu. Blot vil han bede Jane om intet at sige til Marc om hans besøg – Marcs stolthed vil ikke kunne klare endnu et knæk, især ikke nu, hvor det går så dårligt med hans musik.

Jane, som aldrig har opgivet håbet om at blive forsonet med Marc, låner Paul 20.000. Hun er oprigtigt glad for, at Paul er kommet og takker ham, fordi han er der til at tage sig af Marc.

54.

Paul kommer hjem og afleverer pengene til Marc. Marc er lidt overrasket over, at det er lykkedes Paul at skaffe pengene så hurtigt. Han takker Paul og undskylder, hvis han var lidt grov, men det betyder meget for ham med de penge. Paul siger, at det kan han godt forstå, og at han er bare ked af det, der er sket. Marc spørger hvor pengene kommer fra, og Paul svarer, at han alligevel godt kunne låne dem af sin Far.

Den anspændte tone mellem dem letter.

55.

Paul er på universitetet til reception. Under lidt festivitas får han overrakt et diplom og en check på 20.000 kroner. Han forpligtiger sig til at bruge pengene på sit studieophold i Firenze og takker professor Tom for hans hjælp og støtte.

Efter overrækkelsen står Paul og snakker med nogen medstuderende. Hans telefon ringer og han går ud på gangen. Det er Lisa. Hun fortæller grædende, at hendes forældre ikke kan forstå deres kærlighed og har forbudt hende at se ham mere. Hun spørger, om hun må komme over, men han siger, at man skulle tro det var løgn, men han er på hospitalet igen, fordi hans onkel er blevet syg. Paul siger, at han elsker hende og at alt nok skal blive godt.

Et par af de medstuderende kommer ud på gangen og siger til Paul, at de da skal ud og fejre det.

56.

Jane besøger Marc, som er overrasket over at se hende. Hun siger, at hun har tænkt meget på ham og at hun synes, de bare skal lægge det hele bag sig. Hun har tænkt på, at han må have det utrolig hårdt med at skulle klare sig som musiker og leve med en usikker økonomi. Hun har jo en tryghed i sin hverdag, som gør at hun ikke er så presset, som han må være. Hun siger, at hun gerne vil have, at han kommer til brylluppet - både for hendes men ligeså meget for hans egen skyld. Hun siger, at Kenneth og hende gerne vil tilgive ham, alt hvad han har sagt. Marc forstår ikke Janes forsonende og medlidende tone, som provokerer ham. Han spørger hende, om hun tror, han ændrer mening bare fordi hun kommer og beder om godt vejr. Når han siger noget, så mener han det. Han er træt af folk, der render rundt og spiller komedie i stedet for at sige, hvad de mener. Hun sjofler sig selv ved at spille sin tid på Kenneth, og hvis hun tror, at han kommer til deres bryllup som en velsignelse af deres forhold, så tager hun fejl. Under alle omstændigheder er han taget til USA til den tid og nu kan de fandme sejle i deres egen lille sø. Han gider ikke mere.

Jane går grædende og opgivende derfra.

57.

Kenneth kommer farende et øjeblik efter at Jane er gået. Han skælder Marc ud for hans opførsel overfor Jane, deres skænderi eskalerer, og Kenneth siger at han vil have sine 20.000 tilbage. Marc aner ikke hvad han taler om, og Kenneth fortæller om Pauls besøg og lånet af de 20.000. Marc er fuldstændig chokeret og rasende over Pauls frækhed. Han henter de 20.000, som Paul gav ham, og giver dem til Kenneth, der går i vrede.

58.

Paul er på café med nogle medstuderende, som han forklarer lidt om livets store spørgsmål.

Christina kommer ind på caféen sammen med en veninde. De sætter sig ved et bord og snakker. Christina får øje på Paul og går hen til ham. Hun spørger, om hun må tale med ham. Han svarer, at selvfølgelig må hun det og køber en øl til hende. De sætter sig ved et bord, og Christina fortæller hvad der er sket mellem hende og Marc. Paul foregiver at blive chokeret over at høre, hvad Marc egentlig er for en. Han køber en øl mere til hende og overdænger hende med sin forståelse og sympati.

59.

Lisa ringer på døren, Marc åbner. Paul er ikke hjemme. Lisa har sin kuffert med og siger, at hun bliver nødt til at bo hos Paul og Marc. Hun er blevet uvenner med sine forældre. Der er ingen, der forstår hende og Pauls kærlighed. Hun er ved at tude, men Marc giver ingen trøst. Marc spørger, om Lisa egentlig ved, hvor Paul er henne. Hun svarer, at han er på hospitalet, fordi hans onkel er blevet syg. Marc spørger Lisa, om hun virkelig selv tror på det. Hun spørger, hvad han mener. Marc bander over hendes dumhed. Lisa siger, at så slem er Paul da heller ikke. Marc går.

Lisa går ind på Pauls værelse, som er totalt rodet og smadret. Hun lukker døren, stiller kufferten på gulvet, lægger sig på sengen og falder til ro.

60.

Paul kommer hjem med sammen med Christina. Døren ind til Marcs værelse står åben, han er ikke hjemme. Paul og Christina sætter sig ind i stuen. De er halvfulde og lidt muntre. De sidder tæt sammen i sofaen og begynder at kysse.

61.

Lisa vågner inde på Pauls værelse. Hun er faldet i søvn med alt tøjet på. Hun hører Pauls stemme inde fra stuen. Hun går derind. Paul ligger og boller med Christina. Der går et øjeblik før han opdager Lisa. Da han ser hende, springer han op og begynder at undskylde, "Det er bare min kusine..."

Lisa glider ned på gulvet fuldstændig målløs. Hun begynder at jamre og tager sig til maven. Paul løber hen og tager fat i hende. Hun skubber ham fra sig og løber/vakler ud, mens hun tager sig til maven.

På vej ud af døren passerer hun Marc, som går ind i stuen. Da han ser Christina og Paul, forstår han med det samme, hvad der er sket. Paul siger intet. Christina flipper ud på Paul. Marc flipper ud på Paul og Christina. Han spørger, hvad fanden de har gang i. Så går han hen til Paul og spørger, hvad fanden han bilder sig at låne de 20.000 af Jane - han kunne jo ikke undgå at blive opdaget. Christina bryder ind og skælder dem begge to ud. Hun har aldrig mødt nogen, der var så langt ude som dem. Hun siger, hvad hun mener om dem og går.

Marc er nu fuldstændig kold. Han er ligeglad med Christina og vil bare have det med pengene bragt i orden. Paul er klar over, at han er taget med bukserne nede. Han viser Marc sin legat-check og lover at give Marc pengene den følgende morgen.

62.

Det er morgen. Marc og Paul står i banken. Paul hæver sin check og man kan se, at det piner ham at måtte give Marc pengene. Marc går uden at sige noget. Paul bliver stående foran banken og overvejer sin situation.

63.

Marc er hjemme ved sine forældre. Han fortæller, at han lige har købt en billet til USA og at han tager afsted om aftenen. Forældrene har svært ved at forstå, at han rejser så pludseligt, men kan mærke, at det ikke er noget, de skal komme nærmere ind på. Moren spørger, om de skal tage sig af hans ting, og Marc nikker. Faren siger, at han har talt med Jane, som er meget ulykkelig over hvad der er sket. Marc siger, at han håber, hun får det godt og tager afsked med sine forældre.

64.

Paul står ved et lille rækkehus. Han finder en nøgle frem og låser sig ind. Indenfor kalder han på sin Mor. En stemme spørger: "Er det dig, Paul?" Paul går ind på et soveværelse, hvor en tynd og bleg kvinde ligger i en hospitalsseng. Hun bliver utrolig glad for at se ham. Han sætter sig ved hendes side og spørger hvordan hun har det. Så fortæller han, hvor godt det går ham. Han skal studere i udlandet, men skal selv skyde nogen penge i det. Man kan se, at han er virkelig led ved situationen. Hun siger, at hun ikke har særlig mange penge, men at han må få dem hun har. Hun beder ham finde en rød bog, som ligger i chatollet. Han bringer hende den og hun åbner den langsomt. Mellem siderne i bogen ligger der pengesedler. Hun samler dem sammen, mens Paul ser på uden at sige noget. Der er 10.000,- kroner, som hun giver ham. Han takker hende og lover at skrive.

65.

Paul kommer gående på en gade inde i byen med et tomt udtryk i ansigtet. En pige stopper ham og spørger, hvorfor han ikke har ringet. Han kigger på hende uden at svare. Han kan ikke helt huske, hvem hun er. Hun spørger, om de skal tage en kop kaffe, men Paul afslår. Hun spørger, om der er noget galt. Han svarer nej. Hun spørger, hvad han da skal. Han svarer, at han skal på casino. Hun siger, at det lyder sjovt og spørger, om hun må komme med. Han siger ja.

Paul og Pigen står ved et roulettebord. Der er mange folk, og stemningen er munter på den forlorne måde, som den er det

på et casino. Paul venter på at de spillende har fået udbetalt deres gevinster, så lægger han de 10.000 på rød. Croupieren snurrer hjulet, kuglen hopper et par gange og lander så. Paul kan ikke se, hvad det blev, så han spørger Pigen. Hun strækker sig og siger så: "Det blev sort - så skulle du nok have taget det i stedet for, Paul."

Paul er fuldstændig rystet. Han står ligbleg naglet til jorden. Pigen spørger ham, om han ikke har flere penge. Han ryster på hovedet. Hun spørger, om han er okay. Han kigger på hende uden at svare, så træder han hen til hende og tager om hende, mens han prøver at kysse hende. Hun viger tilbage og siger, han skal lade være. Han tager om hende igen og holder fast. Hun siger, at hun mente det, hun har altså ikke lyst. Hun skubber ham fra sig. Han rækker ud og tager hende på brysterne. Pigen råber "Lad så være!" og giver ham en syngende lussing. "Du er vammel!" råber hun og løber ud. Folk har vendt sig og kigger alle på Paul.

66.

Marc er i lejligheden. Overalt er der fuldstændig bombet. Han pakker en taske med noget tøj, tager sin guitar, kigger sig omkring og går.